

Halep’li Anarşistler Devrim İstiyor

Meydan Gazetesi, Muhammed Mazen

06.01.2014

Bir yandan Esad'ın, diğer yandan çetecilerin sürmekte olan katliamlarını, tüm baskılara rağmen büyüyen direnişi, Suriye'de iktidara karşı girilen özgürlük mücadelesini Suriyeli anarşist Muhammed Mazen ile konuştuk.

Meydan Gazetesi: Merhaba. Suriye'de yaşanan son gelişmelerden kısaca bahsedebilir misin?

Muhammed Mazen: Ezilenlerin tarafından konuştuğumuzda Suriye'de durum çok kötü... insanlar çok acı çekiyor çünkü ilk olarak özgür olmak istediler, sonrasında bütün yerel, bölgesel ve uluslararası otoriteler, bu arzuyu ve onların acılarını kendi çıkarları için kullandılar ve hala kullanıyorlar... Kısaca diyebiliriz ki dünyadaki bütün güçler bu insanların ezilmesine göz yumuyor ve bunun için çalışıyor, en iyisi bile sadece onları ezeni değiştirmek istiyor... Cenevre-2 dahil bütün politik oyunların ya da askeri operasyonların tek bir amacı var: Her birinin çıkarına uygun yeni bir duruma gelmek. Sıradan Suriyeliler için günlük hayatın zorlukları şimdiki diktatöre özgü değil, devrim ruhunu kırmak herhangi bir diktatörün ilk önceliğidir, şimdiki ya da sonraki... Askeri duruma gelince, rejim ve devrimci güçler arasında görece bir güç dengesi var, mevcut durumu korumanın bir biçimi de bu, iki tarafın da üstün gelemediği, bölgedeki ve dünyadaki asıl oyuncuların nihai bir anlaşmaya varmalarının beklendiği bir durum. Ne kadar korkunç ve çaresiz, ama biz, özgürlükçü Suriyeliler, yine de tam tersini düşünüyoruz, devrim ruhuna güveniyoruz.

Tüm bu koşullar altında Suriyeli anarşistler nasıl hareket ediyor ve ne düşünüyorlar?

Çok büyük bir fraksiyon değiliz, etkimiz hala öğrenci ve aktivist çevrelerle sınırlı. Ama devrimin ya da genelde Suriye'nin içindeki özgürlükçü sesler, kendilerini özgürlükçü olarak tanımlayanlardan çok daha geniş. Kendi içimizde çeşitli görüşler var olsa da genel olarak kendimizi diktatörlüğe, ezilmeye, sömürüye karşı özgür ve öz-örgütlülüğe dayalı bir toplum için yapılan mücadelenin parçası olarak görüyoruz. Anarşistler olarak, ne Esad diktatörlüğü ne de onun diğer otoriter rakipleri, her iki tarafı da iyi biliyoruz. Her zaman, her yerde olduğu gibi Suriye devrimi de, çürümüş ve zalim rejime karşı halkın kendiliğinden ve lidersiz isyanı olarak başladı. Bizim için ezenin laik ya da dindar olması fark etmiyor, Şii ya da Sünni olması da. Çünkü farklı da olsa her otorite, Suriyelileri ve diğer herkesi kandırmaya çalışıyor... Çoğu kişi Suriye'yi terk etmek zorunda kaldı, bazıları Türkiye'ye geldi, diğerleri yurt dışında yaşıyorlar ve bulundukları yerdeki özgürlük mücadelesine katılıyorlardı. Biz Halep'te

Tamarod (isyan) adıyla bir dergi çıkarıyoruz, şimdi İslamcıların bağımsız aktivistlere karşı baskısı nedeniyle çalışma durduruldu... Birbirimizle ve diğer aktivistlerle iletişim kurmak için elimizde sadece internet kaldı.

Suriye’de Esad güçlerine karşı da, El-Kaide ile ilintili gruplara karşı da özgürlük mücadelesi verenler için durumun ne kadar zor olduğunu biliyoruz. Anarşistler ve toplumsal muhalefet için, bu durumu biraz anlatabilir misiniz?

Sadece anarşistlere değil, toplumsal muhalefeti savunan tüm hareketlere karşı büyük bir baskı var. Esad güçleri de, İslamcı gruplar da kendi hegemonyalarını kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu hegemonya savaşı bazen, aynı grupta gibi görünen örgütler arasında bile belirebiliyor. Bu baskının, anarşistler adına ulaştığı boyutu Ömer Aziz örneği üzerinden kısaca anlatmak istiyorum. Aziz, hareket başladığında Şam’daki ilk halk konseylerini örgütleyen bir devrimciydi. Doğrudan demokrasinin tüm süre boyunca işlemesi ve bunun bir halk devrimi olması için çabaladı. Esad’ın ajanları, Ömer Aziz’i yakaladı. Aziz, cezaevine atıldığının üçüncü ayında, “kalp krizinden” öldü. Sokakta karşısına, doğrudan demokrasi için El-Kaide bağlantılı grupları alan; Esad güçlerine karşı mücadele veren Aziz, Suriye’de özgürlükçü hareketin karşılaştıklarını anlamak adına en büyük örnek.

Peki, Rojava Devrimi’ne ilişkin ne düşünüyorsunuz? Savaşta karşı verilmiş bir devletsiz cevap olarak, Rojava sizin için ne ifade ediyor?

Sizin de belirttiğiniz gibi Rojava, Esadsız ve küresel iktidarların yönlendirdiği herhangi bir grubun olmadığı (ve tabi ki El-Kaidesiz) bir çözüm için önemli bir örnek. Bu deneyimi önemsiyoruz ve elimizden geldiğince takip etmeye çalışıyoruz. Ancak bilgi alma noktasında sıkıntılar yaşıyoruz. Suriye’de de iletişim kurma noktasındaki sıkıntıları aşamamıştık. Devam eden savaşın ve farklı bölgelerde olmamızın bunda rolü çok büyük.

Suriye’de anarşizm ve anarşist mücadeleden biraz bahsedebilir misiniz?

Çağdaş Suriye’de anarşizm daha yeni sayılır, ancak yüzyıllar önce otoriteyi reddeden bazı Khawarij mezhepleri ve Mo’atazilah (ve ayrıca bazı Sofistler) vardı; bazı Avrupalı anarşistler 19. yüzyılda kendi ülkelerindeki baskılardan kaçarak doğuya gelmişlerdi ve o zamanki solcular ve hatta bazı komünistler Marksizm’in yanı sıra anarşist düşünür ve militanların etkisi altındaydı. Ayrıca 1970’lerde Suriye ve Lübnan’da ortaya çıkan sürrealist entelektüeller de özgürlükçü olarak görülebilir... Bazı Suriyeli anarşistler geleneksel soldan geliyor, diğerleri Suriye’nin içindeki ya da dış

şındaki aktivistler... Şimdi yeni başlayanlar için internet üzerinde az ama iyi miktarda Arapça literatür oluştu... Ben kişisel olarak, Suriye’de ya da başka bir yerde anarşizmin nasıl toplumsallaşacağı üzerine ve özgürlükçü alternatifin nasıl mevcut düzene (düzensizliğe) gerçek bir alternatif olabileceğiyle ilgileniyorum... Sizinle kurduğumuz bu bağ gibi yani anarşist örgütlenmelerle oluşacak taban ağları buna cevap olabilirler.

Tüm bu süreç boyunca uluslararası dayanışma nasıldı?

Biraz zorluk yaşadık, özellikle bütün dünyadaki geleneksel solcular, ezilmenin ve sömürünün haklı bir sebebi olabileceğine inanıyorlardı. Esad tarafından yapılanları haklı ve anlaşılır görmek gibi. Neyse ki çoğu anarşist için böyle bir durum yok... Yine de bizce en iyi dayanışma biçimi (tabii fakirleştirilmiş Suriyelilere Suriye içinden ve dışından yapılan insani yardımların yanında) özgürlükçü olan her şeyi açıklamaya yardım etmek, devrimin her bir özgürlükçü deneyimi, Esad’ın ya da İslamcılarının Suriyelilere uyguladıkları baskılara karşı savaşmamıza yardım eder... Arap Baharı dediğimiz şeyi oluşturan halk ayaklanmaları, ezilmeye karşı daha önceki direnişten tetiklendi ve o da her yerde daha fazla direnişi tetikledi. Tabii bütün ezenler, bu devrimleri baskı altında tutmaya ve saptırarak sadece sektör ya da toplumsal çatışmalara dönüştürmeye çalışıyorlar... Ümit veren bir çağda yaşıyoruz, mevcut düzen (kapital, onun son versiyonu: neoliberalizm ve ulus-devlet) derin krizde, tabii gelecekte insanlığın daha iyi yaşayacağını garantisi yok, ırkçılık gibi berbat şeyler baskın çıkabilir ama gerçek kurtuluş da gündemde... Bugünün moda kelimesi mücadele, biz, en çok ezilenler ve dışlananlar bunu doğru yaparsak, dünyayı kazanabiliriz. Ümidim fazlasıyla ve samimiyetle budur.

Tüm bu koşullarda anarşist mücadeleyi Suriye’de örgütleme çabanız çok önemli. Verdiğiniz mücadeleyi selamlıyoruz.

Teşekkürler yoldaşlar.

Anarşist Kütüphane

Meydan Gazetesi, Muhammed Mazen
Halep’li Anarşistler Devrim İstiyor
06.01.2014

tr.anarchistlibraries.net